

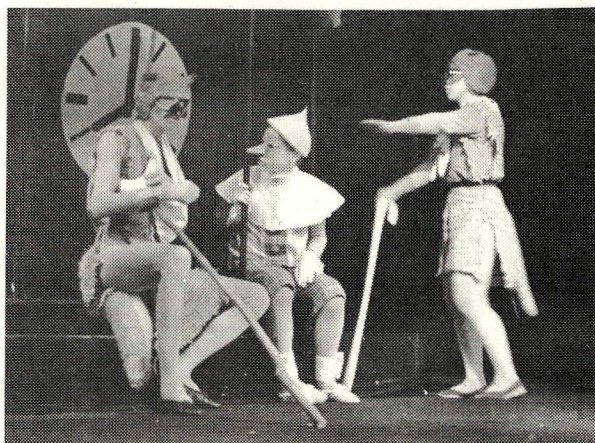

KUKÁTKO

ZPRAVODAJ X. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
INSCENACÍ HER PRO DĚTI
ČINOHERNÍCH AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ DOSPĚLÝCH
_____**RAKOVNÍK 1991**

3

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

PINOKIO

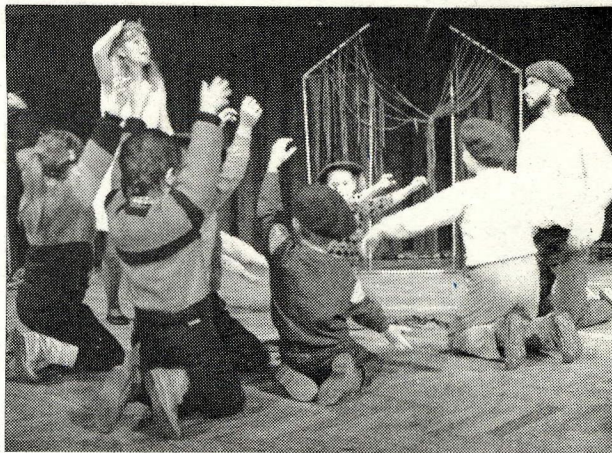
Na začátku byla slavná a více než stoletá knížka, z níž Jan Makarius vytvořil nezdařenou dramatizaci. Ústečtí do ní radikálně zasáhli ve prospěch inscenace. V druhé polovině snad mohly být zásahy ještě rozsáhlejší - ke konci se už obtížněji orientujeme v jednotlivých epizodách a jejich vazbách, dětské publikum také ztrácelo zájem a trpělivost. Dominantní složkou inscenace je výtvarně technické zpracování - funkční scéna a kostýmy, práce s černým divadlem, dotvářející atmosféru, tu a tam však příliš zaměstnávající herce, občas i trochu odvádějící pozornost diváka. Herecká práce souboru jako celku zaznamenala za poslední dva

roky podstatný pokrok, objevují se v ní někde ještě bezradnosti nebo vnějškovosti, nicméně se v podstatě vyrovnává s technickým a výtvarným pojetím inscenace.

Eva Machková

POHÁDKA NA MODRÉ NITI

Představení hry M. Mašatové POHÁDKA NA MODRÉ NITI souboru MINIDIV z Ostrova nad Ohří patřilo bezesporu k nejpůsobivějším zážitkům přehlídky především proto, že vychází z citlivého a znalého přístupu k dětskému publiku: tři mladí herci vyzvou své malé diváky k aktivní a motivované spolupráci a přistupují k nim jako k rovnocenným partnerům, které není třeba dospěle manipulovat nebo

na ně dětinsky šíšlat. Zejména díky tomuto málokdy tak šťastně uskutečněnému kontaktu se souboru daří naplno vychutnat lákavou nabídku patera variací, naplněnou s přesným odhadem únosnosti a proporčnosti jednotlivých sekvencí, s přehledným a nesvazujícím řádem, s pobavenou a laskavou aktivitou, kterou zřejmě vždy znovu a znovu provokují a udržují v napětí různé a často nečekané reakce malých diváků. Stylově čisté, nápadité a originální výtvarné řešení scénického prostoru a kostýmů je účinné zejména proto, že je přirozenou a do důsledků funkční součástí tvořivé hry, na které je patrna nejen značná míra divadelních dovedností souboru, ale zejména jejich nesentimentální otevřený a kamarádský vztah k dětským partnerům.

Zdena Josková

DÍVKA,

KTEROU PRODALI S HRUŠKAMI

Soubor Karel Čapek z Chomutova se představil inscenací DÍVKA, KTEROU PRODALI S HRUŠKAMI. Jádrem textové předlohy je motiv z Italských pohádek I. Calvina. Dramatizace je pokusem o veselohru s tématem podílu oběta-

vosti a lásky na polidštění člověka. Téma je však zahlceno množstvím vedlejších, víceméně náhodných motivů, uspořádaných bez dramatické logiky a bez určitého stylového řádu.

Beztvarost textu věrně sleduje inscenace. I tu se mísí herecké styly a snaha o zábavnost za každou cenu vede k nevybíravosti v prostředcích komiky.

Alena Urbanová

MAUGLÍ

Mladý a talentovaný kolektiv divadelního souboru J. K. Tyl z Českých Budějovic si zvolil Kiplingovu Knihu džunglí jako motivický základ pro svou inscenaci Mauglí. Už název signalizuje, že výběr z rozsáhlé literární předlohy bude zaměřen na ty momenty, v nichž se propojuje lidský svět se zvířecím, což ale také může znamenat určité potlačení tématu zákonů kruté, leč spravedlivé přírody. Že se nejedná o náhodilý výběr, dosvědčil soubor důrazem na "zlidšťování" všech zvířecích postav, avšak zároveň si tak připravil nejproblematictější složku inscenace. Podoba zvířete - člověka více pomíjela

vnitřní charakteristiku a tudíž také individualizaci (např. u medvěda Balú a pantera Baghíry). Výtvarné řešení pak vedlo k vnějším pohybovým etudám, vycházejícím z asociativnosti mimo téma Knihy džunglí. Oceňovali jsme sice řadu pěkných a nápaditých epizod, ale zároveň postrádali hlubší myšlenkové propojení a tím i jasné vyznění závěru.

Rudolf Felzmann

VÍTE, ŽE ...

... až neskutečně přeplněné divadlo v páteční odpoledne pěkně vystrašilo pořadatele. Kam všechny děti posadit? Původně místo ohlášených 200 dětí ze školních družin jich přišlo o 60 více a hned nebylo kam si sednout. Nakonec se vše vyřešilo, ale přeci jen příliš přetížené hlediště zanechalo stopy i na výkonu herců.

Využijte poslední příležitosti přihlásit se na seminář k dramaturgii divadla pro děti, který se koná 22. - 24. listopadu 1991 zde v divadle v Rakovníku. Pořadatelem je ARTAMA a seminář je určen především režisérům. Bližší informace na přihlášce, kterou najdete ve velké šatně Tylova divadla.

Zveme vás na slavnostní zakončení přehlídky s vyhlášením výsledků a oceněním nejlepších výkonů ve 13.00 hodin na předšálí Tylova divadla. Získáte zde i poslední číslo našeho Kůtka, ve kterém najdete poslední hodnocení představení souboru Malého divadla z Kolína a výsledky X. národní přehlídky her pro děti POPELKA 1991.

O m l o u v á m e
se za nesprávně uvedený
podpis pod recenzí hry
POHÁDKY Z NOT. Autorkou
je správně Zdena Josková.

D Ě T S K Á P O R O T A

Včera jsem psala, že den pro dětskou porotu byl náročný, dnes to platí dvojnásobně.

Naše hraní si na porotu se stává tvrdou dřinou a v tomto tempu je těžké udržet pozornost i nás dospělých. Díky tomu, že jsme se až na závěr propracovali k POHÁDCE NA MODRÉ NITI, vydrželi jsme ten maratón ve zdraví a zakončili v dobré náladě.

Tak si dovolíme převrátit pohádkové zákonitosti (abychom si trochu od přemíry pohádkovin oddechli) - to nejlepší hned na začátek:

PINOKIO (aneb: napravený kluk, mluvící cvrček, dřevěný panáček). Hodným holčičkám se hra líbila (hlavně scéna, "loutky", kostýmy - obsahem bylo "poučení"). Méně vzorné děti (zejména kluci) tvrdě protestují. Dráždí je děj - předloha (nelíbila se jim ani knížka) - ten nešťastně vztyčený ukazováček mravních ponaučení! K nápravě či polidštění panáčka by jim stačil jen teplý rodičovský vztah (důležité bylo nalezení tatínka, který se předtím nevysvětlitelně utopil). Víla - maminka - babička nebyla příliš srozumitelná. Zůstala jen jako jakýsi Deus ex machina k splnění přání.

Z Pionokiových omylů zaujala děti jen Tramtárie - Je to tam, jako když rodiče moc rozmazlejí dítě, zůstane už líný. Scéna velmi dolminantně vystupovala - v kresbách zcela zatlačila ostatní. Náznaky na kolotoč byly buď vyhraněné pozitivní (dobrý nápad, všechno se tím dalo vyjádřit), nebo odmítavé (na něco se to vůbec nehodilo - např. břicho velryby). Nejvíce děti uchvátilo moře - i když jeho funkce - proč tam vůbec bylo - nebyla jasná. Zajímavé bylo povídání s dětmi, ke kterému je inspiroval cvrček. Je to dobrý hlas v člověku - svědomí, které

je vrozené - co na to zastánci teorie o zlém dítěti, které hodní dospělí musí polidštovat?

DÍVKA, KTEROU PRODALI S HRUŠKAMI

(aneb o přiblíženém královském páru - aneb vrána k vráně sedá). V asociacích se objevuje dobro, zlo a hrušky. Ale jaké je dobro? Princ se líbil proto, že je přitroublý, "holka" se nedá, ale je drzá a neumí se chovat, princezna je asi stejně praštěná, když chce toho prince - a jaká je vlastně zlá víla? Snad jenom hloupá, když slouží tomu čaroději... Přirozený a milý byl pro děti nosič (ale proč sloužil čaroději?).

MAUGLÍ

Krásná scéna - opravdová džungle či voda - tento dojem dominuje v barevných asociacích. A co k ději? Děti, které nečetly knížku, nerozuměly ničemu. Nepoznaly ani jednotlivá zvířata. Když jsme se snažili představení přehrát, bylo náročné už rozdělení rolí - identifikace postav (např. s Šerchánem jsme si nevěděli rady) a děj pak uvízl ve hře s přehazováním a schováváním loutky. Dál už jsme se nedostali. Zamotali jsme se v záměně opic s vlky atd. O čem to bylo? O chlapci vychovaném v džungli - byl jiný než ostatní, a proto byl sám ("nakonec brečel a smál se, protože se zbláznil z toho, že byl sám" - "všichni někoho měli a jeho z džungle vyhodili"...). Scéna s opicemi či s Akélou zcela nesrozumitelná. A přesto všechno se většinou představení líbilo.. Co to vlastně děti oslovuje...

Ivana Veltrubská

~~~~~

CO TOMU ŘÍKÁTE, KOLEGOVÉ?!

Jedete na přehlídku, a protože vám pracovní povinnosti neumožnily společnou cestu autobusem spolu s ostatními členy souboru, doháníte vše osobním autem. Zastavíte se ještě na večeři v restauraci Na plůtku a když se vrátíte k autu, je vykradeno. Kromě samozřejmě daleko důležitějších věcí chybí i kostým a rekvizity do hry. K čemu je asi zloděj potřeboval? A nebo, že by to byl zloděj-ochotník a takto si z nouze opatroval část své garderoby. Brr! To je špatná legrace. Kolínskému souboru to v žádném případě nepřeji a držím palce, aby tento handicap zdárně překonal.

-kš-

KUKÁTKO vydává přípravný výbor. Toto 3. číslo vyšlo 3. listopadu 1991. Odpovědný redaktor Jaroslav Kodeš. Foto Jiří Chlum. Tiskne Školský úřad v Rakovníku.